

[Lis Noer Holmberg]

dem, der i realiteten har skabt den barnepige-mentalitet og det formynderi, der er lagt på alle mulige leder og kanter. Det er det, vi skal væk fra, og det er den del af forslaget, vi kan gå ind for.

Derfor vil vi gerne deltage i det videre arbejde med at finde ud af, hvad der skal til, for at det kan fungere.

(Kort bemærkning).

Helen Beim (S):

Det skal blive meget kort.

Siden 1978 har jeg via mit kommunalpolitiske engagement været meget optaget bl.a. af denne problematik, og jo mere indsigt man får i hele sommerhuslovgivningen og feriehuslovgivningen her i landet, jo mere bliver man klar over, at det faktisk er en meget indviklet sag. Det er ikke bare lige – med miljøministerens ord – at knipse med fingrene, og det kan da ærgre mig, at en lang række ordførere ikke er klar over det.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Det skal også kun være en kort bemærkning, for når den socialdemokratiske ordfører siger, hun har været med i kommunalpolitisk arbejde siden 1978 og kender problemerne, vil jeg gerne sige, at jeg har været med – og er med – i det kommunalpolitiske arbejde, og så forstår jeg egentlig ikke, hvorfor Socialdemokraterne – når de kan se, der er nogle problemer her – ikke på kommunalt plan selv er kommet med noget. Hvorfor har man ikke gjort noget ved det for længe siden? Man kan ikke bare feje dette af bordet; så kunne man sige, det er godt, at vi rejser spørgsmålet. Der er nogle problemer, det ved vi, men lad os så få løst op for disse problemer. Lad os dog være positive! Selv om det ikke lige er os selv, der kommer med lovforslaget, hvorfor skal vi så feje det ind under gulvtæppet? Det kan jeg altså slet ikke forstå.

Glønborg (KRF):

Jeg skal ikke påstå, at man ikke i Fremskridtspartiet er i stand til af og til at producere en tanke med et vist rimeligt indhold, for det foreliggende lovforslag vidner om, at man har set et problem, og at der er en del mennesker, som med rimelighed kunne ønske at få gjort noget ved det.

Men så må jeg sige, at det er chokerende, fantastisk, at et parti, der har været repræsenteret herinde i så mange år, ikke er i stand til at frembringe et stykke praktisk arbejde, som på nogen måde ville kunne medvirke til, at problemet løses, men at man kun er i stand til at lave sådan en gang gas som det, der er lagt på bordet her, og som ikke på nogen måde kan medvirke til problemets løsning, men udelukkende kan medvirke til, at problemet fastholdes. Det er måske egentlig også den dybere hensigt, når det kommer til stykket.

En del af Fremskridtspartiets virksomhed herinde igennem alle disse år kunne tyde på, at Fremskridtspartiet egentlig blot er interesseret i at finde noget at skyde på; så foregiver man, at man gerne vil løse problemet, og så laver man noget, som er så elendigt, at det ikke kan bruges til noget som helst andet, end til at skælde ud med og rakke alle de andre ned med, for så kan Fremskridtspartiet igen gå ud og synge om, at de andre ville jo ikke være med til noget, men Fremskridtspartiet, vi vil løse problemerne. Men i praksis gør partiet ikke en døjt for det.

Det hænder ved enkelte lejligheder, at en af de tanker, som er tænkt i Fremskridtspartiet, falder sammen med en tanke, som også er tænkt i Kristeligt Folkeparti, for vi har faktisk i Kristeligt Folkeparti også tænkt på disse problemer. Jeg vil gerne have lov til at citere fra vores kommunalprogram. Dér skriver vi:

»I tæt beboede områder må vi affinde os med, at en samfundsøkonomisk forsvarlig forsyning med vand, el, varme samt renovation og kloakering begrænser den enkeltes valgmuligheder. I tyndt befolkede områder må folk have større frihed til selv at løse disse problemer mod til gengæld at nedsætte kravene til visse dele af samfundets service.«

Så vi har en forståelse for, at mennesker gerne må have lov til at leve under lidt mere primitive forhold, hvis de selv foretrækker det, og ærligt og redeligt fornemmer jeg, at det, miljøministeren har sagt i dag, er i udmærket overensstemmelse med det, som vi ønsker fra Kristeligt Folkeparti, nemlig at lade kommunerne få lov til at give nogle dispensationer, og vi er meget åbne for, at kommunerne bør gøre det, hvor man kan se det er fornuftigt.

Men at lave en lov, hvis indhold egentlig er, at man ikke skal tage loven højtideligt, det er at gå uden om problemet. Man slører indholdet